

GAZETA HANDLOWA.

Nr. 125.

Warszawa, dnia 31 maja (12 czerwca). Sobota.

1869.

Cena prenumeraty: w Warszawie: kwartalnie rsr. 2 kop. 10; miesięcznie kop. 70. Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5. Numer pojedynczy k p. 5.

Na prowincyi we wszystkich urzędach pocztowych w kraju i w Cesarstwie: rocznie rsr. 9. Półrocznie rsr. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 k. 25.

ROK 6.

Doniesienia i uwiadomienia wszelkiego rodzaju przyjmuje Redakcja Gazety za opłatą od wiersza drobnem pismem, lub za jego miejsce po kop. 5.

Biurow Redakcyi przy ulicy Dąbrowskiej w drukarni pod Numerem 619.

TELEGRAMY GAZETY HANDLOWEJ.

Paryż, 11 czerwca. Zeszłej nocy aresztowano kilkaset osób. Obywatele dopomagali policyi. O godzinie 1 cały Paryż spokojny. Dziś miasto ma zwyczajną fizyognomię. Wczoraj wieczorem wszystkie departamenty były spokojne. Dzienniki jednomyślnie potępiają nieporządki i zalecają spokojność. Cesarz i cesarzowa o godzinie 4 w otwartym powozie przejeżdżali bez eskorty przez bulwary, będąc wszędzie z zapalem witani.

Warszawa, dnia 12 czerwca.

Telegramy od trzech dni donoszą o powtarzających się w Paryżu i innych głównych miastach Francyi niespokojnościach, co do których jednak dzienniki zagraniczne żadnych prawie nie podają nam szczegółów. Korrespondencye paryżkie wspominają dopiero o zgiełkowych zbiegowiskach na bulwarze Montmartre i St. Michel, bez wielkiej trudności przez policyę rozproszonych po przyaresztowaniu kilkudziesięciu osób. W dniu tym do rozruchów w Paryżu nie przywiązywano wielkiej doniosłości, wszelako powtórzyły się one w dniach następnych, a musiały przybrać groźniejszy charakter, kiedy prefekt policyi widział konieczność zagrożenia energicznem zastosowaniem ustawy o zbiegowiskach w razie ponowienia się takowych. Zachodzi pytanie, czy obecne rozruchy we Francyi są jedynie wywołane agitacją wyborczą, czy też upatrywać w nich należy dążność rewolucyjną przeciwko dynastyi wymierzoną. Agitacja wyborcza zdaje się być główną podstawą rozruchów, ale w części popychają ją prądy rewolucyjne. Organa stronnictwa radykalnego otwarcie przyznają się do dążności przewrotu politycznego, a aresztowanie kilku głównych agitatorów, świeżo znów trzech redaktorów pisma „Reveil”, dowodzą, że rząd sam w ruchu wyborczym widzi głębsze tkwiące powody, które usunąć się stara. Jest on na wszystko przygotowany. W dzień balotowania cała załoga paryżka i załogi miast pobliskich jak: Wersalu, St. Germain i t. d. były skonasygnowane.

GAWĘDY EKONOMICZNE.

(Dalszy ciąg — patrz Nr 112).

Zasada produktywności kapitałów polega na najsluszniejszej ze wszystkich zasadzie wzajemności usług. Zgromadziłem kapitał np. zbiór przyrządów rolniczych. Nie mogłem się zabrać do tego inaczej jak człowiek prywatny: z jednej strony zdwoiłem czynność w swoich pracach, z drugiej, zrzekłem się części swych potrzeb i użycia; miałem na względzie użyteczność eo do uprawy swego pola. Sąsiad mój prosi mnie, abym mu ustąpił tych przyrządów na rok jeden. Jeżeli zgadzam się na jego żądanie, muszę dla zrobienia nowych, rozpocząć na nowo pracę i zrzec się użycia: jednocześnie robię inne jeszcze poświęcenie, gdyż przez ten czas nie będę mógł uprawiać swych gruntów. Z drugiej strony, oddaję sąsiadowi usługę, gdyż oszczędzam mu trudu zrobienia przyrządów i daję mu użyteczność, której się pozbawiam tj. użyteczność uprawiania jego pola. Czyż nie jest sprawiedliwem, abym żądał od niego jakiegokolwiek usługi w zamian za wyświadczoną. Nie dosyć, że zobowiązuje się zwrócić mi przyrządy w stanie dobrym po upływie roku; gdyż przez czas jaki upłynął od dnia pożyczki do dnia zwrotu on sam tylko otrzymywał usługę. Przez ten czas on używa moich przyrządów, ja ich nie używam; on używa swoje pole, moje zaś leży odłogiem.

Dwór opuścił Paryż i bawi w siedm mil odległym ztamtąd Fontainebleau. Utrzymywano, że między żołnierzami, należącymi do gwardyi narodowej ruchomej panuje wielka niechęć do służby i obawiano się, ażeby zebranie jej nie pogorszyło sytuacji. Tymczasem obawy te okazały się najzupełniej płonnemi. Dnia 6 t. m. pierwsze bataliony gwardyi narodowej ruchomej stawić się miały w gmachu inwalidów, celem umundurowania ich. Otóż jak się pokazuje, bataliony 3, 8 i 14, których rozkaz dotyczył, stawily się w zupełnym komplecie. Przy rozdzieleniu mundurów nie nastąpiły żadne nieporządki i w ogóle gwardyjcy okazują się bardzo chętnymi.

O wypadkach w d. 9 i 10 t. m. mamy dotąd tylko krótkie sprawozdania telegraficzne, pochodzące ze źródeł urzędowych francuzkich, które naturalnie ile możności doniosłość ich zmniejszyć usiłują. Ale nawet i na tych opierając się wiadomościach, trudno nieprzyznać, że tłumy z coraz większą występują zuchwałością. W Nantes mianowicie spokojność silnie musiała być zagrożoną, kiedy rząd uważał za stosowne wzmocnić liczną załogę tamtejszą. W istocie rabowano tam składy broni i dano dwa strzały do wojska. Niemniej groźny charakter przybrały niespokojności w Bordeaux, kiedy pospólstwo rabowało sklepy, a towary z nich zabrane rzucało do rzeki.

„Patrie” i inne pisma półurzędowe potwierdzają pogłoskę o bliższym zamianowaniu jen. Fleury posłem francuzkim we Florencyi w miejsce barona Malaret. Jenerał Fleury jest najpoufalszym przyjacielem cesarza Napoleona, wysłanie zatem jego do Włoch nie jest krokiem podrzędne znaczenie mającym, opinia też publiczna powszechnie przypuszcza, że misya jego zapowiada nastąpić mające ważne w stosunkach francuzko-włoskich wypadki. Według wieści obiegającej po niektórych dziennikach zagranicznych, połowa wojsk francuzkich w państwie kościelnem konsystujących wkrótce ma być odwołana a jen. Fleury miał by zadanie układania się z rządem florenckim co do warunków przyszłej zupełnej ewakuacyi Rzymu.

Niezadowolenie Porty z podróży vice-króla egipskiego, pozostało o ile się zdaje, bez skutku na zachowanie się dworów europejskich. W Berlinie przyjmowany jest z wielkimi zaszczytami; toż samo będzie miało miejsce na dworze francuzkim. Cesarz Napoleon, wysy-

Jeżeli zamiast pożyczać odemnie przyrządów, sąsiad zażąda talarów dla kupienia ich, rozumowanie nasze nie ulegnie zmianie. Te talary przedstawiają usługi oddane społeczeństwu i dają mi prawo żądania usług bezpośrednich.

Tak samo zrobiłbym, gdybym ich nie pożyczył swojemu sąsiadowi; gdyż, ponieważ kapitały są nieprodukcyjne, jeżeli śpią w szkatule, użyłbym ich więc na oczyszczenie, skrapianie (irrygacye) lub wszelkie inne ulepszenia gruntowe. A to wykazuje błędność rozumowania tych, którzy powiadają: „Czyż po upływie roku znajdziecie talara więcej w worku ze stu frankami?” Bez wątpienia że nie, jeżeli postawię w kącie swój worek z pieniędzmi; tak samo jeżeli pług mój będzie spoczywał, nie przyniesie mi żadnej korzyści! Lecz talary czy pług, mam na to, abym z nich użytkował; a jeżeli ich pożyczam drugiemu, korzystającemu z nich zamiast mnie, winien mi oczywiście usługę równoważną tej, jaką mu oddaję. Mamy więc prawo powiedzieć, że procent polega na najsluszniejszej ze wszystkich znanych nam zasad, tj. na wzajemności usług. Jakże można powiedzieć, że to zobowiązanie jest niesłusznem? Czy kto do niego zmusił?

Czyż otrzymujący pożyczkę nie zgadza się na procent przy zupełnej swobodzie działania, po obliczeniu korzyści, jakie osiągnie z rzeczy wypożyczonej? Byłoby słuszniejszem może, aby otrzymał wszystkie dobrodziejstwa z narzędzia, którego nie zrobił? Powiadają, że kapitalista dyktuje prawa wypożyczającemu. A więc ten może mu odmówić; jaką

lając po vice-króla pociąg cesarski na granicę, posunął się dalej w grzecznościach niż dwory austriacki i pruski, i być może, iż w tym jego kroku upatrywać należy pod pewnym względem demonstrację przeciwko Anglii wymierzony, która, jak wiadomo, od początku krzyżem okiem patrzy na przekop między morza suezkiego. Co się jednak tyczy zaproszenia na uroczystość otwarcia kanału, opozycja Porty ten prawdopodobnie pociągnie za sobą skutek, iż żaden z monarchów nie przyjmie zaproszenia vice-króla.

Kwestya Alabama chwilowo zażegnana, pozostaje widmem niepokojącym na widnokręgu stosunków amerykańsko-angielskich. Opinia publiczna w Stanach Zjednoczonych, daleka od wyparcia się żądań przez senatora Sumnera wyrażonych, oswajac się zaczyna z myślą wojny z Anglią. „New-York, Times” wyluszcza korzyści, jakie Unia odnieść może w razie wojny z Anglią. Zdobycie Kanady uważa za rzecz niewątpliwą, spodziewając się prócz tego, że wojna przecinając dowóz angielski, przyczyni się do dzwignięcia północn. amerykańskich fabryk. Jak na teraz, według nadmienionego pisma, nie ma być wywierany na rząd angielski żaden nacisk. P. Motley ma polecenie nie poruszać teraz tej sprawy. Gdyby jednak po upływie kilku miesięcy Anglia nie uczyniła odpowiednich kroków do zaspokojenia Ameryki, wtedy rząd waszyngtoński powinien zerwać stosunki międzynarodowe z Anglią. Pierwszym następstwem tego będzie upadek przemysłu amerykańskiego, z czego wynikną niebezpieczne rozruchy między robotnikami. Powyższy pogląd na sprawę Alabama podziela większość opinii publicznej, a rzecz naturalna, że przy takim jej usposobieniu liczne reklamacye w przedmiocie mowy lorda Clarendona nie dadzą na siebie czekać. Przy tej sposobności nadmienić należy, że odrzucenie traktatu w sprawie Alabama, w senacie waszyngtońskim nastąpiło prawie jednomyślnością, ponieważ z 17 senatorów mających pierwsiastkowo głosować za przyjęciem jego 16 wskutek mowy pana Sumera zmieniło zamiar i głosowało za odrzuceniem.

Wiedeń, 10 czerwca. „Abendpost” zaprzecza wiadomości jakoby nieporozumienia wynikać miały między arcyksięciem Albrechtem a ministrem wojny.

Paryż, 10 czerwca. Dzisiaj rano o godzinie 11 ogłoszony został w ratuszu rezultat powtórnych wyborów paryskich.

Nocy dzisiejszej powtórzyły się na niektórych punktach stolicy rozruchy, które jednak nie miały charakteru niepokojącego. Tłumy zebrane na bulwarze Montmartre rozeszły się około 2 godziny po północy. Wojsko i policya występowały z wielkim umiarkowaniem. Ciężko ranionych nie było. Na przedmieściu Belleville tłumy prędko się rozeszły. Na tym punkcie wojsko nie robiło użytku z broni. Zabitych nie było. Z Nantes donoszą z dnia dzisiejszego, że w skutek nadejścia posiłków i innych przedsięwziętych środków ostrożności nie nastąpiło powtórzenie niespokojności. Wojsko rozproszyło tylko jedną bandę, która podpalić chciała willę wybranego dep. Gandin. We wtorek wieczorem dwa razy strzelano do wojska, które nie odpowiadało na zaczepkę. W Bordeaux we wtorek znowu miały miejsce

rozruchy. Wojsko rozpraszając tłumy nie robiło użytku z broni. Dopuszczono się jednak licznych nadużyć; wytłuczono latarnie, rzucono do rzeki zrabowane towary i t. d., tak, że liczne trzeba było przedsięwziąć aresztowania.

Florencya, 10 czerwca. Z polecenia Papieża kardynał książe Hohenlohe uda się do Wiednia i Berlina, kardynał Bonaparte do Paryża.

Bruksella, 10 czerwca. Bezzasadnemi są pogłoski o nowych zakłócaniach w sprawie belgijsko-francuzkiej.

Telegramy Handlowe.

New-York, 9 czerwca. Kurs wexli na Londyn w złocie 109 $\frac{3}{4}$, aży od złota 38 $\frac{1}{2}$, bawełna 31 $\frac{1}{2}$; mąka 6.10. Olej skalny rafinowany typowo-biały w New-Yorku 31 $\frac{1}{2}$, w Filadelfii 32 $\frac{1}{2}$.

Antwerpia, 10 czerwca. (Olej skalny). Rafinowany typowo-biały w miejscu 47; z dostawą w sierpniu 49, we wrześniu 50, w październiku i grudniu 52 $\frac{1}{2}$ —53. Ceny dążą doniżenia.

Bréma, 10 czerwca. (Olej skalny). Standart white, w miejscu 5 $\frac{1}{2}$. Interes spokojny.

Londyn, 10 czerwca. (Wykaz bankowy). Noty w obiegu będące 22,842,485 (mniej o 682,960), zapasy gotówki 18,630,883 (więcej o 809,860), rezerwa banknotów 9,626,235 (więcej o 1,487,040) funtów sterlingów. Dyskonto 3 $\frac{1}{2}$.

Amsterdam, 10 czerwca. (Targ zbożowy). Zyto z dostawą w czerwcu —, w październiku 193. W innych artykułach brak ożywienia. Powietrze zimne.

Hamburg, 10 czerwca. (Targ zbożowy). W pszenicy i życie w miejscu spokojny interes. Ceny pszenicy na dostawę terminową mocno się trzymają. Ceny żyta wyższe. Pszenica z dostawą w czerwcu za 5,400 \mathcal{M} 110 $\frac{1}{2}$, w lipcu i sierpniu 114, w sierpniu i wrześniu 114 $\frac{1}{2}$. Żyto z dostawą w czerwcu za 5,000 \mathcal{M} 92, w lipcu i sierpniu 89, w sierpniu i wrześniu 88. Ceny owsa mocno się trzymają; toż samo w oleju rzepakowym, za który w miejscu płać 23 $\frac{1}{2}$; z dostawą w październiku 24 $\frac{1}{2}$. W okowicie cisza; z dostawą w czerwcu i lipcu 23 $\frac{1}{2}$, w lipcu i sierpniu 23 $\frac{1}{2}$, w sierpniu i wrześniu 24. W kawie interes spokojny; toż samo w cynku. W oleju skalnym interes idzie leniwo, w miejscu 14 $\frac{1}{2}$; z dostawą w czerwcu i lipcu 13 $\frac{1}{2}$, w sierpniu i grudniu 14 $\frac{1}{2}$. Powietrze dżdżyste.

Stralsund, 10 czerwca. (Wełna). Dowozy 8,000 cetnarów. Mycie średnie. Interes idzie bardzo ociężale; ceny obniżyły się o 20 tal. i więcej. Dobrą pomerancką wełnę sprzedano po 30—40 tal. Nabywcami są berlińscy i prowincjonalni handlarze, przedzarze sascy (mało zakupów czyniący) i jeden dom francuzki. Do trzeciej godziny prawie wszystko sprzedano.

Liverpool, 10 czerwca. (Bawełna). Obroty wynoszą 10,000 bel, z których na spekulację i wywóz 1,500 bel. Usposobienie spokojne, ceny niezmiennione.

Middling Orleans 12, middling amerykańska 11 $\frac{1}{2}$, fair Dhollerah 10, middling fair Dhollerah 9 $\frac{5}{8}$, good middling Dhollerah 9 $\frac{1}{2}$.

krzywdę wyrządzi mu wówczas kapitalista? Pozbawia go narzędzia pracy, — powiecie. Niechaj pożyczający czyni tak samo jak kapitalista, niech przyjdzie do niego przez pracę i zrzeczenie się użycia. Taki sam zarzut możnaby zresztą uczynić wszelkiego rodzaju umowom, we wszystkich rzadkość rzeczy ofiarowanej przyczynia się do podwyższenia roszczeń posiadacza takowej. Środkiem zaradczym tutaj, jak i we wszystkich zamianach, jest obfitość rzeczy wymiennych. Otóż zobaczymy później, czy środkiem do pomnożenia kapitałów jest dotknięcie ich nieplodnością (niezdolnością do przynoszenia dochodów).

Jeżeli jest sprawiedliwym, aby mój sąsiad zwrócił mi przyrządy w takim stanie jak je wziął, i zapłacił mi prócz tego za ich używanie, jasnym jest, że będę mógł pożyczyć na tych samych warunkach na rok następny drugiemu sąsiadowi i tak ciągle przez całe moje życie i życie moich następców, o ile utrzymują się przy własności tych przyrządów, albo talarów, na któreby je wymienili. I tak, mamy usprawiedliwioną ciągłość procentu. Nie możemy się ograniczyć na wykazaniu prawności procentu, należy jeszcze dowieść jego użyteczności. A najprzód prosimy wynaleźć kombinację dogodniejszą przy wynagradzaniu usług dawnych.

W usługach jakie nam wyświadcza jakikolwiek przemysł, musimy płać za wysiłki chwili danej i za wysiłki poprzednie, ponieważ nie ma przemysłu, któryby się obył bez pomocy mniej lub więcej znacznego kapitału. Tym sposobem trud dzienny nosiwody powinien być zapłacony przez korzystających z niego; lecz wynagrodzenie za trud jakiego

użył na kupno sagów i konewek winno być rozłożone na nieoznaczoną liczbę spożywców, tj. na wszystkich tych, którym dostarcza wody aż do chwili zużycia tych przyrządów.

Tak samo uprawa roli, zasiewy, pielienie, żniwo, młócenie zboża, odnoszą się do zbioru obecnego; lecz ogrodzenia, karczowanie, osuszanie, budowę, ulepszenia lub naprawy, pacht bydła, przyrządy, ułatwiają nieoznaczoną liczbę zbiorów przyszłych. Nie ma trudności w oszacowaniu usiłowań pierwszej kategorii; lecz jakże oszacujemy usiłowania drugiej? jakim sposobem rozłożym słuszenie zapłatę ich na wszystkich spożywców wody i zboża? Nie ma innego, jak tylko procent. Przypuśćmy, że 1000 franków włożonych w celu polepszenia gruntu przyczynia się do wytworzenia zbioru średniego 50 hektolitrow zboża: procent od 1000 franków po 5g tj. 50 franków rozłoży się co rok na zbiory, które się powiększą w skutek tego o franka na każdym hektolitrze. Ten frank jest wynagrodzeniem prawnem za usługę, jaką wyświadczyłem spożywoy zboża, oddając na usługi zaspokojenia jego potrzeb kapitał 1000 fran., który utworzyłem swą pracą. Jeżeli ten kapitał się psuje przez używanie go, tak jak sągi nosiwody, słusznem jest dodać do procentu umorzenie, aby zastąpić sągi zużyte nowemi. I w rzeczy samej, masa spożywców przedstawia ściśle pożyczkobiorcę, który płaci nie tylko procent od rzeczy wziętej na swój użytek, lecz jest także obowiązany zwrócić ją nienaruszoną w terminie umówionym. Tym terminem tutaj będzie koniec usług, jakie nosiwoda oddawać może przy pomocy swych sagów. (D. c. n.)

fair Bengal 8½, new fair Oomra 10½, good fair Oomra —, Pernam 12½, Smyrna 10½, Egiptia 12½, Oomra w drodze będąca 9½.

Paryż, 10 czerwca. (Wykaz bankowy). Zapasy gotówki 1,233,931,188 (mniej o 5,678,139), portfel 566,521,234 (mniej o 38,298,728), zaliczenia na papiery publiczne 92,007,480 (mniej o 2,375,600), noty w obiegu będące 1,332,589,100 (mniej o 9,560,900), kredyt skarbu państwa 172,084,731 (mniej o 4,356,805), rachunki bieżące osób prywatnych 405,206,576 (mniej o 23,981,474) fr.

Szczecin, 10 czerwca. (Targ zbożowy). Pszenica w miejscu 60—69; z dostawą w czerwcu i lipcu 68½, w lipcu i sierpniu 69½, we wrześniu i październiku 68½. Żyto w miejscu 56—56½; z dostawą w czerwcu 56½, w czerwcu i lipcu 55½, w lipcu i sierpniu 53, we wrześniu i październiku 51½. Olej rzepakowy w miejscu 11½; z dostawą w czerwcu 11½, we wrześniu i październiku 11½. Okowita w miejscu 17; z dostawą w czerwcu i lipcu 16½, w lipcu i sierpniu 17, we wrześniu i październiku 16½.

(W. T. B., T. B. J. N. D.)

Warszawa, 12 czerwca. (Sprawozdanie tygodniowe o zbożu i produktach).

Na rynku berlińskim żądania żyta tak na spożycie miejscowe, jako też na wysyłkę do miast pogranicznych, spowodowały podwyżkę w towarze miejscowym przeszło o 3 tal. w porównaniu z cenami tygodnia poprzedniego. W Londynie ceny przez cały tydzień pozostały nominalne, niezmienione, przy zupełnym braku obrotów. W ogóle obroty na rynkach zagranicznych w tygodniu ubiegłym nie przedstawiały wielkiego ożywienia. Polepszenie usposobienia nastąpiło dopiero w końcu tygodnia.

Na targu naszym dowozy pszenicy były małe. Ceny podniosły się o 30—45 kopiejek na korcu; płacono za wyborową wyższej wagi od rs. 7 kop. 65—rs. 7 kop. 75, za wyborową wagi zwyczajnej od rs. 7 kop. 35—rs. 7 kop. 50; za średnie gatunki od rs. 6 kop. 75—rs. 7 kop. 20. Do Cesarstwa nic nie kupiono. Z pomiędzy ładunków w drodze będących zakupiono jeden, mianowicie 1,200 korcy pszenicy z dostawą dalszą do Gdańska i płacono po rs. 6 kop. 87.

Dowozy żyta znaczne. Kupowano tak na spożycie miejscowe, jakoteż na rachunek Cesarstwa. Ceny trzymały się: płacono od rs. 5—rs. 5 kop. 20.

Jęczmienia dowozy małe, ale zapasy znaczne. Ceny się nie zmieniły. Płacono za dwurzędowy od rs. 3 kop. 90—rs. 4 kop. 20, za czterzędowy od rs. 3 kop. 75—rs. 3 kop. 90. Obroty małe.

Za owies płać ceny zeszłotygodniowe, podług dowozów dziennych, od rs. 2 kop. 85—rs. 3 kop. 37½.

Dowozy grochu szczupłe, ale też i nabywców bardzo mało. Przy sprzedaży cząstkowej płacono za polny od rs. 4 kop. 20—rs. 5 kop. 10, za cukrowy od rs. 6—rs. 6 kop. 50.

Okowita. Interes w tym produkcie dotychczas jeszcze nie wszedł na zwyczajny swój tor, a ceny zależą od okoliczności towarzyszących transakcyom; przeciętnie jednak płać od rs. 1 kop. 08½—12½ za garniec.

Cukier. W produkcie tym nie było w ubiegłym tygodniu prawie żadnych transakcyj, nabyto tylko na potrzebę konsumpcji miejscowej. W oznaczeniu cen zachodzi o tyle trudność, że posiadacze w pierwszym ręku czyli fabrykanci trzymają się cen zeszłotygodniowych, gdy spekulanci mający chęć zbycia gotowi są do znacznych ustępstw, ztąd różnica między pierwszymi a drugimi o 15—20 kop. na kamieniu.

Korrespondencye Gazety Handlowej.

Poznań, 7 czerwca. (Wełna). W poniedziałek mający się rozpocząć u nas jarmark na wełnę wywołał ożywienie w mieście. Dowozy od soboty trwają bez przerwy, ilości dowieszone dotąd po większej części już w domu zbyte zostały. Ze składów sprzedano przednie wełny pozostałe z roku zeszłego. Sprzedano kilka partij przy obniżeniu 8—10 tal. w porównaniu z cenami przeszłorocznymi. O ciężkie wełny mało się dopytywano.

Petersburg, 8 czerwca. (Giełda). W skutek dalszego obniżenia naszych kursów pokazało się dzisiaj wielu trasentów, mających w części, o ile się zdaje, zlecenia z kraju. O papier pierwszorzędny na Londyn za który z początku płacono po 30½, później traktowano po 30½. Za papier wywozowy płacono 30½. Z innych dewiz ofiarowano wek-

sle na Amsterdam. Weksle na Paryż można było nabyć po 320½, na Marsylię 321½.

Za weksle na Londyn z dostawą we wrześniu 30½ płacono i żądano.

Za imperyały, których mało znajduje się na rynku, żądano rs. 6 kop. 24.

O pożyczki premiowe bardziej się dopytywano, za 1 emisję płacono 171, za 2 emisję 169.

Pięcioprocentowe bilety bankowe: 1 emisji 90½, drugiej emisji 89½.

Akcji wielkiego towarzystwa nie chcą kupować, sprzedawcy żądają 142, warszawsko-terespolskie 103 płacono.

Obligacje drogi nikolajewskiej: 1 emisji 100½ płacono; 2 emisji 99½ płacono, 100 żądano, warszawsko-terespolskich brak.

Pięcioprocentowe listy zastawne ruskie 98½ płacono, niedostatek ich na targu.

Ceny toju mocniej się trzymają. W miejscu kupiono prima złotego świecznego 300 beczek po 52½ rs., sprzedawcy mają jeszcze towar do zbycia od 52½—53 rs. Z dostawą w sierpniu z wypłatą z góry ofiarują po 50 rs., ale nie ma zbywców. Z zadatkami kupiono w tych dniach 200 beczek po 52—52½ rs. i po tej cenie pragnęli jeszcze kupić nabywcy, ale sprzedawcy żądali 52½—53 rs. Wywieziono do dnia dzisiejszego 943 beczek, w r. 1868 zaś 1464 beczek.

Olej konopny kupowano w miejscu niewielkimi partjami po rs. 3 kop. 80 i rs. 3 kop. 75. Z dostawą w maju sprzedano 150 beczek na wywóz i spekulantom rosyjskim po rs. 3 kop. 75 i rs. 3 kop. 70.

Oleju słonecznikowego nie żądają, ostatnia cena świeżego rs. 6 kop. 75.

Wrocław, 8 czerwca. (Wełna). Ocieżalność cechująca targ wczorajszy do południa nie pozostała bez wpływu na usposobienie wytwórców, którzy od owej chwili okazali większą skłonność do ustępstw i przyczynili się do pewnego ożywienia w obrotach. Gdy już przyjęto ostatnie niżenie cen, obroty popołudniowe wzmożyły się do tego stopnia, że wieczorem prawie ⅔ dowieszonej ilości sprzedano. Dziś przed południem panowało ożywienie na targu, i nie tylko z wczoraj pozostałe piękne gatunki ale nawet i średnie znalazły w części odbiorców, ceny jednak ostatnich bardziej się zniżyły jak pierwszych. Wełny złe wymyte i dziś pozostały nieuwzględnione, i przy dalszych dopiero ustępstwach będą mogły być sprzedane. Obniżenie cen podane zostało w poprzednich sprawozdaniach, nie ma więc potrzeby znowu o niem powtarzać. Po południu prawdopodobnie zapasy jeszcze się zmniejszą, tak, że właściwy targ można będzie uważać dzisiaj, wieczorem za skończony.

Wrocław, 8 czerwca. Targ można już uważać za skończony. Dzisiaj traktowano z tem samem obniżeniem cen co wczoraj.

Gdańsk, 8 czerwca. Wiatr zachodni, pogoda dżdżysta.

Żadnej zmiany na zagranicznych targach zbożowych—przy pięknej urodzajnej pogodzie, pozostają takowe w dotychczasowej spokojności i gausności.

Na naszym targu pszenica mało poszukiwana jest, a ceny zaledwie utrzymać się mogły, niezmieniamy jednakże ostatnią podaną cenę, po której od początku tygodnia około 380 łasztów obrocono.

Żyta szczupła ilość, przeto w cenie się podniosło i możemy za 130 zł holl. ważące 403 fl. notować, dla konsumpcji było dziś wyżej płacone.

Groch niezmieniony w cenie.

Jęczmień zupełnie zaniedbany i taniąj sprzedawany.

B. Toeplitz et Comp.

Kronika wiadomości krajowych i zagranicznych.

Dowiadujemy się z pewnego źródła, że kilku tutejszych obywateli zawiązało stowarzyszenie w celu założenia banku prywatnego w Warszawie, kapitał zakładowy ma być 2,000,000 rubli, pierwsza serya 500,000 rs. rozebrana pomiędzy założycielami, statuta już zostały ułożone i przez jednego z założycieli przedstawione ministerstwu finansów w Petersburgu; są widoki, że bank ten będzie koncesjonowany w miesiącu wrześniu r. b.

Z uwagi na pożyteczność takiej instytucji kredytowej, dla naszego handlu i przemysłu, szczerze życzymy, aby zamiar założycieli dobrym skutkiem został uwieńczony.

— W dniu dzisiejszym w dalszym ciągu ciągnięcia 5 klasy 112 Lo-

OGŁOSZENIA

(Nr 202)

(5241)

W Poniedziałek. Do Piaseczna o godz. 12 w południe,
wózkowa.